

- jätta Odile Jacobi poolt Üldkohtusse selle otsuse peale esitatud hagi rahuldamata;
- mõista Odile Jacob-ilt välja kõik kohtukulud, mis on seotud käesoleva menetlusega nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsiooniasemes.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse toetuseks kaks väidet.

Esimeses väites heidab Lagardère Üldkohtule ette, et viimane rikkus õigusnormi, kasutades järelevalveisiku nimetamise otsuse õigusvastasuse väidet, et põhjendada nõusoleku andmise otsuse tühistamist.

Oma teises väites, mis koosneb neljast osast, leiab apellant, et Üldkohus rikkus õigusnormi, otsustades, et järelevalveisiku esindaja osalemine Editise juhatuses sõltumatu kolmanda isikuna annab aluse tühistada nõusoleku andmise otsus. See tuleneb teatavate asjaolude moonutamisest, ilmsetest põhjendamisvigadest ja õigusnormi rikkumistest: Üldkohus rikkus seega õigusnormi, tõlgendades valesti sõltumatuse mõistet (esimene osa); Üldkohus ei ole oma põhjendustes näidanud, kuidas järelevalveisiku esindaja ja Editide vahelised seosed võivad kahjustada järelevalveisiku poolt komisjonile koostatud aruande sisu (teine osa); Üldkohus moonutas asjaolusid ja tegi vaidlustatud kohtuotsuses ilmse hindamisvea, leides, et järelevalveisiku aruandel oli nõusoleku andmise otsusele „otsustav mõju” (kolmas osa), ja viimaks Üldkohus rikkus õigusnormi, jõudes järeldusele, et nõusoleku andmise otsus tuleb tühistada, tõendamata, mis osas oleks sellel olnud teistsugune sisu väidetavate rikkumiste puudumisel (neljas osa).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Chartres (Prantsusmaa) 29. novembril 2010 — Michel Bourges-Maunoury ja Marie-Louise Heintz, abielunimi Bourges-Maunoury versus Direction des services fiscaux d'Eure et Loir

(Kohtuasi C-558/10)

(2011/C 46/09)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de grande instance de Chartres (Prantsusmaa)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Michel Bourges-Maunoury ja Marie-Louise Heintz, abielunimi Bourges-Maunoury

Vastustaja: Direction des services fiscaux d'Eure et Loir

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa ühenduste ühtse nõukogu ja ühtse komisjoni asutamislepingu Euroopa ühenduste privileegide ja immunitetide protokoll (1) V peatüki artikli 13 teise lõiguga on vastuolus see, kui maksumaksja kõiki tulusid, sealhulgas ühenduselt saadud tulu, võetakse arvesse solidaarse varandusmaksu ülemmäära arvutamisel?

(1) EÜT L 152, lk 13; nüüd Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokoll (nr 7) V peatüki artikkel 12 (ELT 2010, C 83, lk 266).

3. detsembril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-569/10)

(2011/C 46/10)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: K. Herrmann)

Kostja: Poola Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Poola Vabariik ei ole võtnud vajalikke meetmeid, et kedagi diskrimineerimata tagada juurdepääs süsivesinike geoloogilise luure, uurimise ja tootmisega seotud toimingutele ja et lubade andmine sellisteks toiminguteks toimuks menetluse raames, kus kõik huvitatud ettevõtjad võiksid taotluse esitada ning mis viidaks läbi selliseid kriteeriume järgides, mis oleksid avaldatud enne taotluste esitamise tähtaega Euroopa Liidu Teatajas, siis on Poola Vabariik rikkunud talle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiivi 94/22/EÜ, süsivesinike geoloogilise luure, uurimise ja tootmise lubade andmisning kasutamistingimuste kohta (1) artikli 2 lõikest 2, artikli 3 lõikest 1 ja artikli 5 punktidest 1 ja 2 tulenevaid kohustusi;

- mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et Poola Vabariik on rikkunud direktiivi 94/22/EÜ sätteid.

Esiteks näevad Poola geoloogiliste tööde ja mäeehituse seadus („Prawo geologiczne i górnictwa”) ja selle rakendussätted ette nõuded, millele peab vastama huvitatud ettevõtja süsivesinike geoloogilise luure, uurimise ja tootmise jaoks loa saamise taotluse esitamisel. Need nõuded annavad teatud eelise mõnele juba Poola territooriumil tegutsevale ettevõtjale võrreldes teiste ettevõtjatega ning rikuvad sellega sellele tegevusele võrdse juurdepääsu andmise põhimõtet.

Teiseks ei kohusta Poola seadus viima kogu süsivesinike geoloogilise luure, uurimise ja tootmise jaoks lubade andmise menetluse läbi — nagu see on ette nähtud direktiivi 94/22/EÜ artikli 3 lõikes 2 — hankemenetluse raames. Poola õiguse kohaselt on süsivesinike geoloogiliseks luureks, uurimiseks ja tootmiseks vajalik süsivesinike kaevandamise õiguse ja kontsessiooni andmine. Üksnes kaevandamise õiguse andmiseks on vajalik hankemenetluse läbiviimine, seejuures kehtib kaheaastane eesõigus selle ettevõtja kasuks, kes leiab ja dokumenteerib fossiilseid aineid ning esitab kaevandamise loa andmiseks piisava täpsusega koostatud geoloogilised dokumendid.

Kolmandaks ei toimu süsivesinike geoloogilise luure, uurimise ja tootmise jaoks loa saamise raames esitatud taotluste hindamine mitte üksnes direktiivi 94/22/EÜ artikli 5 punktis 1 nimetatud kriteeriumide alusel. Lisaks ei ole kõik taotluste hindamise kriteeriumid avalikud, st Euroopa Liidu Teatajas avaldatud.

(¹) EÜT L 164, lk 3; ELT eriväljaanne 06/02, lk 262.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Bolzano (Itaalia) 7. detsembril 2010 — Kamberaj Servet versus Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia Autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia Autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano

(Kohtuasi C-571/10)

(2011/C 46/11)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Bolzano

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Kamberaj Servet

Vastustajad: Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia Autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia Autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano

Eelotsuse küsimused

1. Kas liidu õiguse üliluslikkuse põhimõte paneb siseriiklikule kohtule kohustuse kohaldada täiel määral ja viivitamatult neid liidu õigusnorme, millele on ette nähtud vahetu õigusmõju, ning jätta liidu õigusega vastuolus olevad siseriiklikud õigusnormid kohaldamata isegi juhul, kui need on vastu võetud liikmesriigi põhiseadusliku süsteemi aluspõhimõtteid rakendades?
2. Kas juhul, kui siseriiklik õigusnorm on vastuolus Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga (edaspidi „EIÖK”), paneb ELL-i artiklis 6 EIÖK-le tehtud viide siseriiklikule kohtule kohustuse kohaldada vahetult [EIÖK] artiklit 14 ja lisaprotokoll nr 12 artiklit 1 ning jätta nendega vastuolus olev siseriiklik õigusnorm kohaldamata, ilma et ta peaks eelnevalt esitama siseriiklikule põhiseaduslikkuse järelevalve kohtule küsimuse põhiseadusele vastavuse kohta?
3. Kas liidu õigusega ning konkreetselt ELL-i artiklitega 2 ja 6, [Euroopa Liidu põhiõiguste] harta artiklitega 21 ja 34 ning direktiividega 2000/43/EÜ ja 2003/109/EÜ on niisugune siseriiklik (täpsemalt: kohaliku omavalitsuse) normistik, nagu sisaldub Vabariigi Presidendi dekreed nr 670/1972 artikli 15 lõigus 3° [täpsemalt: 2°], koosmõjus provintsi 1998. aasta seaduse nr 13 artiklitega 1 ja 5 ning Giunta provinciale 20. juuli 2009. aasta otsusega nr 1865, vastuolus osas, milles käsitletavate soodustuste ja eelkõige „kodu-toetuse” puhul omistatakse tähtsust kodakondsusele, koheldes pikaajalistest elanikest Euroopa Liitu mittekuuluvate riikide kodanikke ja kodakondsuseta isikuid halvemini kui liidu kodanikke (nii itaallasi kui mitteitaallasi)?

Kui eeltoodud küsimustele vastatakse jaatavalt:

4. Kas selliste liidu õiguse üldpõhimõtete nagu diskrimineerimise keeld ja õiguskindluse nõue rikkumise korral tuleb — juhul, kui on olemas neid põhimõtteid rakendavad siseriiklikud õigusnormid, mis võimaldavad kohtul „*anda korraldus kahjustava käitumise lõpetamiseks ja võtta asjaolusid ja diskrimineerimise tagajärge arvestades mis tahes muu sobiv meede*” ning panevad talle kohustuse „*anda korraldus diskrimineeriva tegevuse või toimingu lõpetamiseks või diskrimineeriva akti täitmise peatamiseks, kui see veel eksisteerib, ning selle tagajärgede kõrvaldamiseks*” — direktiivi 2000/43/EÜ artiklit 15 osas, milles see näeb ette, et sanktsioonid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad, tõlgendada nii, et diskrimineerimise ja kõrvaldatavate tagajärgede alla tuleb — sealhulgas eesmärgiga vältida vastupidist diskrimineerimist — lugeda diskrimineerimise adressaate puudutavaid kõiki rikkumisi, isegi kui need adressaadid ei ole vaidluse poolteks?